

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsanilor 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Februarie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 29 Ianuarie st. v.

Volbură înainte de vifor, sau sunete de înspăimântare pentru încăpăținați?

Eată întrebarea ce ni se impune mereu, de când am fost surprinși cu publicarea tratatului de alianță austro-german și cu discursul principelui de Bismarck.

Sîntem siguri, că întrebarea aceasta nu numai nouă ni se obtrude, ci și altora. Și mulți trebuie să fie aceia, cărora li se obtrude sute de mii și chiar milioane.

A întreba însă nu e lucru anevoios. Ca în ori-și-care cestiune, fie de natură politică ori socială, așa și în cestiunea delat ordinii dălii, a publicării tratatului de alianță și a discursului principelui de Bismarck întrebarea și întrebările sînt lucrul cel mai ușor. Răspunsul la întrebare sau la întrebări; eată ce este anevoios, cu deosebire în situațiunea, în care se află astăzi toată Europa.

Cu toate aceste răspunsurile curg potop de vre-o câteva zile încoace. Însă tocmai mulțimea acestor răspunsuri și diversitatea lor dovedesc, că claritatea, cu a cărei răspundere se măgulesc multe din răspunsurile câte le vedem aninate de arile publicității, nu e tocmai cea mai clară. N'a atins culmea aceea în răspunderea luminii, ca să nu mai încapă nici o bănuială față de speranțele câte ni se fac, în ceea ce privește pacea asigurată, nici tratatul de alianță, nici discursul principelui de Bismarck.

Diversitate?

Dar' așa este. Oficioasele dela noi, demonstrativ susțin, că publicarea tratatului, ca și discursul lui Bismarck, sînt egale cu pacea asigurată. Oficioasele din Berlin și din alte părți însă consideră publicarea tratatului de un pas serios. Nici asupra discursului principelui Bismarck nu domnesce mai multă unitate de păreri. Pentru-că s'au ivit diferențe până și asupra cuprinsului memorabilului discurs. Și dela discurs se așteaptă mai multă asigurare a păcii.

Când nici oficioasele a două guverne nu se pot uni în păreri asupra modului cum se lumineze publicul, mai ales când cestiunea se învîrte pentru toate în giurul unuia și aceluiași lucru, va

înțelege ori-și-cine, cât de mare ar fi risicul, când ne-am încumeta a ne demite la prorocii hotărîte, de care și bărbatul cel mai competent în discursul său s'a ferit.

Nu ne rămâne alta decât, ca lucrul cel mai cuminț ce-l vom face, să fie, a ne mărgini la ceea-ce am dîs până acum. Aceasta nu numai pentru-că aprecierile analitice ale unor evenimente, cum sînt publicarea tratatului de alianță și a discursului cancelarului german, până în detaliurile lor cele din urmă, ar fi o întreprindere cam riscată, ci și pentru-că nu e nici decum exclusă posibilitatea, că până să ajungem la cuvîntul ultim al analiticei asupra evenimentelor menționate, să ne surprindă alt eveniment, cel puțin pentru publicul cel mare, care stă afară de sferele diplomației, cu totul necunoscut. Tot respectul înaintea declarațiunilor impenate din toate lăturile cu asigurări de pace, pe ani mulți înainte. Poate însă cineva sta bun, că Rusia, acum după-ce cunoaște tratatul de alianță și după-ce a cetit enunțatul principelui de Bismarck, nu va da drumul numai decât armatelor grămădite cu atîta trudă la marginile apusene ale imperiului său foarte întins?

Cu toate aceste, în fața evenimentelor, care au electrisat toată Europa, putem face și noi ceva. Putem fixa unele momente din prezent și poate-că retrospectiv și unele din trecut, adunându-le într'un tabel. S'ar pute, că în momentul de față un asemenea tabel să ne fie mai priincios și să ne despăgubească de analitica evenimentelor celor două din urmă.

Momentul cel mai de aproape, negreșit este impresiunea cea puternică în urma publicării tratatului de alianță, cu deosebire a discursului principelui de Bismarck.

Când caută omul la trapedul cel mare al oficioaselor și neoficioaselor din Budapesta și din Viena, din Berlin și din toate capitalele și residențele, precum și din toate centrele politice europene, trebuie să stee uimit și să recunoască, cât de puternică este și va fi încă mult timp impresiunea.

Abstracțiune făcînd dela fatalitatea, că lui „Pester Lloyd“ i-s'a întemplat contrarul dela telegrama, din care pe drum s'a fos perdut cuvîntul: nu, telegrafîndu-i-se dela Berlin mai mult decât a dîs principele de Bismarck în discursul său, mulțimea cea mare de diare se declară mulțumită cu amîndouă evenimentele. Și publicarea tratatului de alianță și discursul se consideră ca semne de pace.

Cât pentru asigurarea oficioaselor nu este de loc hotărîtoare. Ele sînt foarte schimbăcioase. Din ele, în casurile cele mai multe, scim numai ce le

convine sferelor oficiale. Și cu toate aceste printre oficioasele unguresci se găsește destule, care cu gura de jumătate dic: da, va fi pace, ne pare bine de pace, însă tot nu sîntem liniștiți.

Cecalaltă diaristică, nu e vorbă, asemenea se bucură de pace, însă nici ea nu e cu deplină încredere. Pare a nu fi destul de reculeasă, pentru-ca să se pronunțe hotărît.

Dacă compară omul tot ce se serie, comentînd cele două evenimente, rămîne în urma urmelor cu impresiunea, că răsănetul, ecoul tuturor asigurărilor de pace samănă cu un sgomot din depărtare, din care restrăbate cuvîntul: „mobilizare“.

Poate-că sîntem în rătăcirea cea mai mare. Însă când o corporațiune, ca „Reichstag-ul“ german, și aici sîntem în fața unui moment nou pentru pacea asigurată, votează unanim, fără contradicție, fără discuțiune 700.000 combatanți noi, în favorul sporirii armatei germane, nu ni se mai poate lua în nume de rău, că nu ne încredem în coloratura cea prea trandafirie a situațiunii.

Telegrama noastră de aseară, dela Petersburg, este potrivită de a ne înțări în rătăcirea noastră presumpțivă. Ea este în deplină consonanță cu diarele rusesci, care susțineau mai ieri alaltăieri, că publicarea tratatului de alianță este demonstrațiune și bătălie politică, care nu e potrivită de a promova consolidarea păcii.

Diarele rusesci nu ni se par a ave dreptate, când scriu așa. Atât publicarea tratatului de alianță cât și discursul principelui de Bismarck nu atacă nici nu insultă pe nimenea. Erau chiar necesare nu numai pentru clarificarea situațiunii față cu înarmările rusesci, ci erau de lipsă pentru a mai răscolii capetele înferbentate și din monarhia noastră. Va să dîcă, alte momente nou.

Principele Bismarck, ori-cât de mare bărbat de stat, a pățit-o totuși și el. De sigur, că vedînd mai ales dela 1866 încoace, ce material „trebuincios“ politic pot fi în anumite împrejurări Maghiarii, au cerat a se folosi de dinșii. „Allg. Ztg.“ în Nr. dela 6 Febr. n. ne spune, că și tratatul de alianță s'a făcut cu concursul unui Maghiar. Diarul citat susține, că principele de Bismarck aflînd la 1879, că comitele Andrassy are să se ducă dela ministerul de externe, s'a grăbit cu „productul din capul său“, cu tratatul de alianță, și fără multe „pourparlers-uri ce ar fi trebuit să premeagă unui act atât de momentos s'a realizat. Principele se temea, că fără de „amicul seu probat“ nu are să se realizeze. Împregiurarea aceasta și altele de felul acesta, au stîrnit încredere mare în Budapesta și peste tot între bărbați

câți se ocupă cu politica printre Maghiari. Încrederea cea mare ce o câștigase politici maghiari în sine prin aceea, că li s'au părut că Bismarck împreună cu ei și cu ajutorul lor făuresce soartea Europei, i-a îndemnat să se facă provocatori în cestiunea bulgară, ca și în alte cestiuni.

Dușul așadar' nu e îndreptat numai către Petersburg, ci și către Budapesta, avertisînd pe Maghiari să se mai stîmperăți și să nu provoace prea tare cu politica urmată de dinșii.

Am pus momentele menționate mai mult unele lîngă altele spre a le ave în evidență. Între împrejurările în care trăim, evidența momentelor fie și de naturi diverse politice folosesc mult celor-că vor și se sciu folosi de dînsa.

Între acestia am dori să fie toți compatrioții nostri și în special noi Români. Șind face întrebuițare din ținerea în evidență a momentelor politice nu ne vom face închipuiri exagerate despre puterile și, cu aceste în strînsă legătură, nu vom da frîu prea afară din cale aspirațiunilor noastre; dar' de altă parte nici nu vom căde în desperațiune numai decât, când vom ved, că alții mai puțin înțelepți, voinđ nouă să ne facă rău, umblă să-și frîngă gîtul de prea marele noroc al lor.

Înarmați cu încredere cumpetată în puterile și în viitorul nostru vom fi mai puțin pășători, chiar și în cazul dacă publicarea tratatului de alianță și discursul principelui de Bismarck nu sînt numai volbură trecătoare, ci precursorul unei vijelii furtunoase.

Textul autentic al pasagiului privitor la Bulgaria din discursul lui Bismarck este, după oficioasa „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, următorul: „Nu vom sprigini mijloacele violente și nici nu le vom sfătui; nici nu cred, că există înclinare spre așa ceva. Eu sînt cam sigur că nu există.“

O voce germană. *)

Ni se trimite din Berlin o apreciere asupra discursului rostit de d-nul deputat Dr. Oscar Meltzl în dieta din Budapesta.

Nu scim și nici nu cercetăm, dacă vederile exprimate de autorul acestei aprecieri sînt ori nu împărțite și de cercuri politice mai largi din Germania. Pentru noi ele au numai importanța, pe care li-o vor da alții: reproducem deci în traducere românească ceea-ce ni s'a trimis în limba germană, fără-ca să ne mai întrebăm, dacă autorul are

*) I-s'a mai trimis și unei alte foi.

Red. „Trib.“

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Anacreontică.

Am scris vecinei mele.

Să scie că-mi e dragă,

I-am scris o față n'reagă,

Dar' n'asteptam răspunsul —

Ce bună-i dînsa totuși!

Pe când răsăriau stele,

Frumoasa mea vecină

Cetind, ce-am scris, p'ascunsul,

A ris de milă plină —

Ce bună-i dînsa totuși!

Și, ca să nu cred doară

Că nu-i sînt drag, stă gata

Răspuns să-mi dea fata,

Dar' cum? Ea nu scî scrie —

Ce bună-i dînsa totuși!

Vedîndu-mă n'uscioară,

Ea însăși deci se fură

De-acasă, ca să vie

Răspuns să-mi dea din gură —

Prea bună-i dînsa totuși!

G. Cogbuc.

Cinci săptămîni în balon.

— Roma. —

De

Jules Verne.

Capitolul XIII.

(Urmare.)

Codrul de gumă. — Antilopa vînată. — Signalul de retragere. — Un asalt neașteptat — Canyeme. — O noapte în aer liber. — Vabunguru. — Djihue-la-Mcoa. — Provisia de apă. — Sosirea în Cazeh.

Solu uscat și părgînit consta din pămînt ca de peatră, care crepat de căldură cum era, părea a fi o pustie. Alocurea se vedeau urme de caravane; oase galbuie de oameni și animale zăceau lînga olaltă.

După un marș de o jumătate de oară Dick și cu Joe intrară într'un codru de gumă. Cu ochii la pîndă și degetul pe cocoluș puscii înaintau cu grijă, căci nu puteau scî ce-i așteaptă. Fără de a fi chiar un „rifelman“, Joe se pricepea și la arme.

— Mersul îmi face bine d-le Dick, deși terenul pe aci nu-i tocmai comod, — dîse dînsul, călcînd printre bucățile de cuarț, ce zăceau împregiur.

Ei trebuiau să se ajute și fără de căne, și cât de dibaciu era Joe în toate, dar un nas de căpău tot nu avea.

Kennedy făcî semn tovarășului său să se oprească și să stee liniștit. În matca unui rîu, în care mai rămăseră încă câteva bălți

de apă, se adăpa o trupă de 10 antilope. Animalele grațioase păreau a simți primejdia și erau neliniștite. După fiesce-care înghițitură își ridicau capul subțirel cu multă vioiciune, în vreme-ce mirosau cu nările lor mobile aerul ce adie de cătră vînători.

Kennedy îndoi tufarul des până la pămînt, puse pușca la ochi și dete foc. Trupa dispărî într-o clipă, numai un bărbătuș lovit în claviculă cădă ca trăsmit. Kennedy alergă spre victima sa.

Era un „blawe-bock“ grandios, de o culoare sură suflată cu vînet, foalele și partea din lăuntru a picioarelor erau albe ca laptele.

— O împușcătură bună; — strigă vînătorul, — animalul este dintr'o specie foarte rară de antilope, cred că-i voi pute prepara pelea spre conservare.

— Ce nu vă trece prin cap domnule Dick!

— Se înțelege, uite numai culoarea minunată a perilor.

— Dar' doctorul Fergusson nu va permite la nici o întîmplare o astfel de sporire a poverii balonului.

— Așa-i Joe! Măcar că-i pagubă să lăși aci un astfel de animal frumos.

— Ba bine că nu d-le Dick; o să scoatem toate părțile nutritoare, ce conține, și dacă îmi permiteți, o să-mi desvolt îndată

activitatea tocmai așa de bine ca și marele mîiestru al măcelarilor din Londra.

— Cum îți place prietene; dar' vei scî prea bine că nici eu în calitatea mea de vînător nu aflu mai mare greutate în trînzarea vînătorului decât în culcarea lui la pămînt.

— Sînt convins d-le Dick; dar' să ne apucăm să facem o vatră din trei leșpedi de peatră; d-voastre aveți aci lemne destule la dispoziție și eu vă rog numai pentru câteva momente spre a pute întrebuița jăratecul ferbinte.

Nu are să dureze mult.

El se apucă îndată de clădirea vetrii, unde aprinse câteva minute focul.

Joe tăia încurînd o dușină de cotelette gustoase din antilopă, care se prefăcuseră în-curînd în fripturi mustoase.

— Ah, cum va mânca Samuil, — dîse vînătorul.

— Scîți la ce mă gîndesc domnule Dick?

— De sigur la lucrul tîu, la beef-steak.

— Nici poveste! Mă gîndesc la fețele acre ce le-am face, dacă n'am mai găsi balonul.

— Cum! Ce idee! — Creți tu, că doctorul ar fi în stare să ne părăsească.

— Nu, dar' dacă i-s'ar desface ancora!

— Imposibil! De altfel Samuil n'ar sta pe gînduri pentru de a se cobori îndată cu balonul. Îl guvernează foarte dibaciu.

— Dar' dacă l-ar alunga vîntul, dacă nu s'ar mai pute reîntoarce.

— O să vedem Joe, dar' lasă-ți cugetele, nu sînt de loc înveselitoare.

— Ah, d-le, toate'se posibile în lume, ori-ce se poate întîmpla, de aceea trebuie să fim pregătiți la toate.

În momentul acesta se auzi o împușcătură.

— Hui, — strigă Joe.

— E carabina mea, îi cunosc sunetul!

— Signalul.

— Pericol pentru noi.

— Poate pentru dînsul, — observă Joe.

— Înainte!

Vînătorii și-au adunat cu grabă vînatul; își aflară calea ușor, căci Kennedy o însemnase prin cloambe frînte.

Deșișul copacilor îl împedea pe Joe să vadă „Victoria“, care nu li-se mai părea a fi departe.

O a doua împușcătură detună.

— E grabă! — strigă Joe.

— Încă o detunare!

— Parez că e o apărare personală.

— Să grăbim!

O tulură la fugă. Ajunși la marginea pădurii, vîdură balonul la locul său și pe doctorul stînd în gondolă.

ghiarii scapă din vedere, că în nise timpuri atât de critice ca cele de astăzi un guvern de partid nu se poate susține fără cele mai grele pericole pentru țeară!

Ne pare foarte rău, că aceste pretențiuni, în urma cărora Maghiarii se simt ca conducători nu numai ai naționalităților din „statul” Ungariei, care din punct de vedere al dreptului internațional nici nu există, ci chiar și ai întregii monarhii austro-ungare, mai sunt nutrite și prin omagii, ca cele cuprinse cu de prisos în discursul d-lui de Meltz.

Pe când în conștiința poporațiunilor din Ungaria, nu numai la Sași, Români și Slavi, trăiesc „Împăratul”, dl de Meltz vorbesce despre un stat ungar, care este o necesitate europeană! El vorbesce despre rolul conducător al națiunii maghiare, despre drepturile ei istorice și despre destoinicia ei pentru acest rol.

Nu putem să ne unim cu aceste vederi. Simpatiile noastre se unesc cu firesele sentimente monarchice ale poporațiunilor.

Într-o monarhie numai un monarch poate să existe, și dacă el poartă titlul îndoit de „Împărat” și „Rege”, și dacă el guvernează după două deosebite constituțiuni.

O necesitate europeană e pentru noi numai imperiul Austro-Ungaria ca putere mare: cu aceasta se află Germania în alianță.

O necesitate europeană era odinioară statul ungar contra Turcilor! Durere însă, istoria ne arată, că el numai prea adeseori a amenințat în unire cu Turcii Austria și Germania.

O necesitate europeană ar pute să fie statul ungar pentru aceia, care cred în desființarea imperiului austriac ori doresc desființarea lui, — dacă Turcii l-ar mai sprigini și Maghiarii ar fi în adevăr destoinici, ca cu ajutorul lor să stăpânească și să conducă celelalte naționalități, de care sunt încungiurați.

Istoria celor din urmă două secole, întocmai că și a celor de mai înainte, a arătat însă, că ei nu sunt destoinici pentru aceasta.

Energia lor s'a manifestat totdeauna numai prin violentarea (Vergewaltigung) celorlalte naționalități; ei au făcut ca aceste să aibă în propria lor țeară cele mai ostile dispozițiuni, și guvernul de partid național-maghiar, întocmai ca presa lor de partid, stăruie neîncetat în direcțiunea unui războiu contra unității organice a imperiului, din care fac și ei parte!

A lucra contra acestei războiri este, precum scim, unul dintre punctele programului național al Sașilor, un punct, care formează terenul comun al lor cu Români. Dl de Meltz, durere, s'a abătut, în ceea-ce privește acest punct, dela programul săsesc; de gîndire însă nu s'a abătut și poporul săsesc, care a ținut totdeauna cu credință la Împăratul lui.

Prin alianța cu Germania, care a restabilit vechea frățietate de arme între cele două mari puteri germane, se vor strînge de sigur legăturile interne dintre popoarele imperiului austro-ungar, și principul de a face dreptate tuturor, care atât de mult a fost până acum promovat în Cislaitania, va ajunge, în sfîrșit, și în Translaitania la valoarea lui.

Voci asupra discursului principelui de Bismarck.

„Național Zeitung”: „Acea, care se gîndesc să rupă pacea față cu noi, din vorba cancelarului ar fi trebuit să simț

ceva din suflarea spiritului, pe care l-ar chema în contra lor, dacă ar fi destul de neprecăuți a provoca pe o pacinică, dar' falnică națiune”. „Național-Zeitung” vede totodată în discurs un advertisement și o caracterizare a serioasei situațiuni generale, dar' totodată și năsuința de a liniști poporul german și a-l împăca cu gîndul, că actuala stare de lucruri e durabilă și că poporul trebuie să se obișnuască cu grelele sarcini militare, drept nise condiții principale ale actualelor stări de lucruri. În privința Bulgariei, cancelarul imperiului întinde din nou mîna spre a eși din încercăturile bulgare. Aceasta nu este un ultimatum diplomatic. O deslușire specială, că de cea publicat tractatul de alianță chiar acum, cancelarul n'a dat, dar' a însemnat granițele tractatului în mod negativ și a dis, că Germania nu este în prima linie chemată a interveni în cestiunea orientală.

„Vossische Zeitung” se pare a reproduce mai corect înțelesul discursului, când dîce, că ilustrarea cancelarului, ca-sicînd situația s'ar fi îmbunătățit, pare a exprima mai mult o dorință, decît o credință. Viitorul va arăta, dacă Rusia va urma advertisementului ce se cuprinde în discursul cancelarului. Felul cum a vorbit cancelarul de poporul german, de armata germană a fost o contra-illustrare pentru expunerile sale confidentiale despre iubirea de pace a Țarului. Foia din cestiune termină astfel: Un vot de încredere unanim, cum a dat ieri Reichstag-ul, este fără seamăn într'un timp, când orisonul politic nu e înorat și nu amenință cu un pericol. Lumea întreagă va dori, ca impresia discursului să fie adîncă asupra Țarului și să se incline spre pace pe sfîtuitorii aceluia. Dacă aceasta speranță nu se va realiza, națiunea germană cu dreptul în mîna, cu conștiință bună și în deplina conștiință a puterii sale va privi în fața evenimentelor, și biruința va fi cu armele dreptilor.”

„Le Siècle” (organul presidentului Carnot) recomandă Franței precauțiuni și paciență. Să dîcem, observă această foaie, cu Bismarck: Noi avem încredere în puterea armatei noastre; cu atât mai bine, dacă n'avem trebuință de ea, dar' trebuie să lucrăm, ca-sicînd am arăta trebuință de ea. Moderațiune, priveghiare și tărie, aceste virtuți naționale trebuie să le păzim mai cu grije ca ori-cînd altădată.

„Figaro” din Paris scrie: Discursul exprimă iubirea pe pace a lui Bismarck, dar' cu toate acestea nu e liniștitor, pentru-că nu dă expresiune nici celei mai mici asigurări de pace și la sfîrșit aduce chiar unele frase războinice. Ce e drept, în discursul ținut sînt mai puține atacuri în contra Franței, ca în discursurile lui de mai înainte. Această moderațiune relativă ar fi un simptom pacinic, dar' relativ la situația generală nu sîntem mai lămurii, de cum eram ieri.

„Journal de St. Pétersbourg” scrie: Discursul principelui de Bismarck ce l'am așteptat cu nerăbdare îndreptățită n'a sosit în resumat telegrafic, dar' deja din acesta se poate vedea, că prin acela cancelarul urmărește scopul, de a constata, că la nici o întîmplare nu voese să influențeze asupra votului „Reichstag-ului” relativ la credutul ce se cere dela parlament, ci are intenția de a se exprima asupra situației generale din Europa. Expunerile aceste se păreau impuse de comentările ce le-a produs publicarea tractatului de alianță din 1879. Noi credem, că scopul a fost ajuns. Bismarck a accentuat

caracterul curat și exclusiv pacinic al alianței. Acesta este punctul esențial, căci secretul ce domnia despre tractat, putea ușor face să se creadă, că alianța e agresivă și centrele agitate aflau în aceasta presupunere un nutrement periculos.

După-ce Bismarck în termeni, ce-i fac onoare, a exprimat necondiționat încrederea ce i-a insuflat cuvîntul împăratului Rusiei, ale cărui intenții pacifice s'au manifestat deja — din aceasta se poate concluda, că menținerea păcii este asigurată în mod solid.

Va fi — putem să sperăm — o ușurare generală pentru întreagă Europa; cît pentru noi, noi preferim aceasta garanță pacinică aceluia, ce rezultă din neîncetate înarmări spre care am fost împinși. Noi nu vom discuta mai de aproape asupra acestei cestiuni, după-ce Bismarck a constatat deplinul drept, ce-l are fiecare țeară, de a-și pune siguranța sub paza propriilor sale forțe.

Diazele engleze și italiene privesc în discursul principelui de Bismarck cea mai deplină garanță a unei păci durabile și bine-făcătoare.

Conflictul dela clubul guvernamentelor din Budapesta.

O telegramă de ieri ne anunță, că în ședința de ieri a clubului guvernamentelor din Budapesta s'a ivit un conflict grav între ministrul de justiție Fábinyi și între deputatul Iuliu Horváth. După „Egyetértés” acest conflict s'a petrecut în următorul mod:

„În conferența de ieri a deputaților guvernamentali, Iuliu Horváth a adresat o interpelație ministrului de justiție Teofil Fábinyi în privința numirilor judecătorești. După impresia, pe care a produs-o discursul lui Horváth se poate deduce, că acest conflict va avea urmări regretabile cu atât mai viitoare, cît o mare parte a deputaților consimt cu deservire cu I. Horváth.

Horváth arată, că ministrul justiției îi favorizează prea mult pe funcționarii, care au servit sub sistemul lui Bach.

„Chiar acum în urmă — dîce Horváth — ministrul justiției a numit pe o astfel de persoană la cel mai înalt post judecătorec, care a servit cu ardore sistemul lui Bach și a fost cel mai mare adept al acestuia”. Ministrul justiției n'are nici o considerație pentru opinia publică. Așa în Ardeal a numit la postul de președinte al tribunalului pe un om, care e desprețuit de toți oamenii de bine fără deosebire de partide.

În timpuri din urmă la curia regescă au fost numiți 5 judecători, dintre care doi sînt Sași; în Ardeal judecătorii valachi sînt preferați celor maghiari (? — Red. „Trib.”) și sînt înaintați fără să se califice.

Fábinyi, ministrul justiției, s'a apărut prea slab și s'a mărginit a declara, că dînsul în numiri nu e condus de considerațiuni politice și de șovinism național.”

Echivalentul de competențe erariale.

(Urmare.)

Suma echivalentului de competențe erariale o hotărăsește oficiul de contribuțiune pe baza fașinii și în virtutea §§-lor 22 din Art. de lege XXVI dela 1881 și 5 din Art. de lege XL din 1887, — pentru un singur an, însă pentru un period de șase ani.

Are anume să se plătească drept echivalent:

— Îți cred, — dîce doctorul, — carnea antilopei e „exquisite”.

— Puteți să vă dați însuși părerea d-le, masa e întinsă.

— La cîntea mea, — dîce vînatul, — vînatul acesta are un miros excelent.

— O, eu aș trăi până la sfîrșitul vieții mele numai cu carne de antilopă, — dîce Joe cu gura plină, — avînd cel puțin încă cîte o sticlă de grog, spre a ușura procesul mistuirii.

Joe prepară beutura din cestiune. Ea le tîne de minune.

— Până aci au mers treburile strună, — dîce el.

— Foarte bine, — adăose Kennedy iute.

— Ei, d-le Dick, te mai căești că ne-ai însoțit?

— Aș fi voit să-l ved pe acela, care ar fi cutezat să se mîrească, — răspunse vînatul cu hotărîre.

Era la patru oare după prînz; „Victoria” își iuți mersul și în curînd indica barometrul o înălțime de 1500 de urme dela nivelul mării. Doctorul se simțea totuși necesitat a-și ține balonul prin încălzire continuă în înălțime și fii lucrara fără încetare.

Pe la 7 oare „Victoria” plutia deasupra văii dela Canyeme. Doctorul recunoscî îndată această regiune întinsă cu satele sale

1. 0.5%, (adeacă 5 cr. pentru 10 fl.,) din valoarea averilor nemiscătoare și 0.2%, (adeacă 2 cr. pentru 10 fl.,) din valoarea curată a averilor miscătoare, care fac parte din vre-un domeniu ori din vre-o fundațiune atîrătoare de aprobarea Maiestății Sale ori a guvernului.

2. 0.4% din valoarea averilor nemiscătoare și 0.2% din valoarea curată a averilor miscătoare, care se află în proprietatea ori în folosința vre-unei alte fundațiuni ori persoane juridice, fie comună politică ori bisericească, fie reu-niune, institut, corporațiune ori societate.

3. 0.2% din valoarea averii nemiscătoare a societăților de întreprindere, la care participanții nu au parte la fondul de avere.

Are deci să se constate valoarea totală a averilor nemiscătoare de o parte și valoarea curată totală a averilor miscătoare de altă parte, are apoi să se scadă valoarea averilor scutite și din o sumă, și din alta, și echivalentul se calculează după procentele mai sus arătate astfel, că sumele rămase se rotundesc în decimi. Dacă rămân 2543 fl., echivalentul se ia numai pentru 2540 fl., — ear' dacă rămân 2546 fl. echivalentul se ia pentru 2550 fl.

Totul atîrnă deci dela băgarea de samă, cu care se arată valoarea averilor, fie ele miscătoare, fie nemiscătoare.

Cât pentru averile nemiscătoare se ia de basă valoarea legală constatată din oficiu. Aceasta consistă:

1. pentru pămînturi în venitul curat catastral stabilit în virtutea art. de lege XL. din 1881. înmulțit cu 20. Dacă dar' venitul este de 50 fl., valoarea averii e de 50×20=1000 fl. — Echivalentul va fi deci 1 fl. resp. 80 cr. pe an.

Venitul curat catastral se constată, precum scim, în orașe printr-o adeverință primită dela conducătorul cîrților fonciare, ear' în sate e scris de primărie în fașiu-ne, care are drept adeverință, să fie subscrisă de primar și de notar.

La stabilirea venitului curat se scad din venitul întreg cheltuielile de exploatare și dările directe, în cazul acesta fonciera și darea de pămînt, precum și alte cheltuieli împreunate cu proprietatea, cum sînt contribuțiunile pentru apărarea pămîntului de inundațiuni. Dacă deci proprietatea plătesce asemenea contribuțiuni și ele nu au fost scăpute atunci, când s'a stabilit venitul catastral, are să se ceară scăderea lor acum. Astfel, dacă venitul curat este 80 fl., dar' proprietatea plătesce 5 fl. pe an pentru întreținerea unei dâlme de apărare, care nu exista când s'a constatat venitul, se iau numai 75 fl. de basă pentru calcularea valorii legale, care nu va fi 80×20=1600 fl. — ci 75×20=1500 fl.

2. pentru case de chirie se ia la constatarea valorii legale venitul curat luat în cel din urmă an de basă pentru calcularea dării de casă și se înmulțesc în Budapesta cu 16, ear' aiurea cu 12.

Dacă deci în anul trecut venitul curat al casei de chirie a fost 100 fl., valoarea este pentru Budapesta 1600, ear' pentru alte părți ale țerii 1200 fl.

Dacă însă casa nu intră în categoria caselor de chirie se ia de basă darea plătită în anul trecut — (dimpreună cu competența de despăgubire) — și se

ascunse printre arbori și tufari. Aceasta e rezidența unui sultan al țerii Ugogo, în care se pare că civilizația e mai puțin înapoată. Aci se întîmplă mai rar, ca să se vîndă membrii de familie, dar' oameni și dobitoace trăiesc în pace împreună în colibi rotunde, zidite fără nici o bucată de lemn, care astfel samănă mult cu mușinoarele de sobol.

Dincolo de Canyeme deveni solul uscat și stîncos, dar' cale de o oară mai departe, în apropiere de Mdaburu, pe o vale mînoasă, apărî vegetațiunea earăși în toată frumșețea sa. Vîntul se potoli spre seară și aerul părea că adoarme. Înzadar umbla doctorul căutînd la înălțimi diferite după un curent atmosferic. Constatînd această liniște de moarte în natură, decise să petreacă noaptea în vezduh și spre a fi mai sigur, se ridică încă cu 1000 de urme. Noaptea grandios instelată îi învîli într-o tăcere adîncă.

Dick și Joe se întinseră pe culcușurile lor comode și adormiră în curînd, în vreme-ce doctorul veghia. Dela meșul nopții încolo, îl schimbă Școțianul.

— Ori-ce lucru neînsemnat s'ar întîmpla, ai să mă trezești, — îi dîce, — și înainte de toate, să nu perți barometrul din vedere. El ne este acum busola.

(Va urma.)

înmulțesc cu 60. Valoarea unei case, pentru care s'au plătit 3 fl. va fi deci 180 fl.

Dacă, în sfîrșit, casa cade în amîndouă categoriile, se calculează valoarea pentru fiecare parte în deosebi și se adună cele două sume.

Fiind casele scutite de dare pe un timp oare-care, ele nu sînt scutite și de echivalent, ci se ia de basă venitul curat, pentru care ar plăti darea, dacă n'ar fi scutite.

3. pentru regalii mici se ia de basă venitul constat în virtutea Art. de lege XXII din 1875 și se înmulțesc cu 15.

Din valoarea averilor nemiscătoare la calcularea echivalentului nu se scad nici un fel de datorii. (Va urma.)

CRONICĂ.

Maiestățile Lor au sosit la Budapesta ieri după amiază cu trenul Curții imperiale.

Numiri. Ministrul de justiție a numit de notar public în Făgăraș pe avocatul Dr. Francisc Kádbédy din Brăso. — Președintele tribunalului reg. din Biserica-albă a numit de practican în drept cu diurn la judecătoria cercuală din Oravița pe candidatul de avocat Iosif Szabó.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Isidor Feigelstock în „Falu”; Ladislau Stolz în „Sós”; vîd. Matia Harlikovits în „Strázava”; Ignat Harstein în „Hajós”; Iuliu Obercsófszki în „Berényi”; David Weiss în „Vagyon”; Iuliu Schiffer în „Hajós”; Emeric Hopucsi în „Hajós”; Bela Knüppel în „Darvas”; vîd. Peter Reitenbach în „Rakocsi”; minorona Olga Klein în „Kont”; Leopold Galicsenstein în „Garai”; August Löwi în „Kürt” și Bela Negedlo în „Nemes.”

Bal în Năsăud. Un bal se va arangia la 18 Februarie st. n. 1888 în sala „Reuniunii de cultură din Năsăud” în favorul fondului școlarilor morboși.

Datoria statului ungar cu finea lunii Ianuarie a. c. a fost de patru sute unsprezece milioane, nouă sute nouăzeci și șapte de mii, cinci sute șaptezeci și doi floreni și 50 cruceri.

Fecunditate. Nevasta unui pantofar din Elisabetopol a născut trei copii de odată, un fecior și două fete, toți sănătoși și toți trei trăiesc spre — necazul și grija bietului pantofar, căci mama băieților a murit născînd.

Un scandal la facultatea din Viena. Profesorul Wahlberg dela facultatea juridică din Viena a produs un scandal, care a atras atențiunea tuturor oamenilor de bine și în specie a tuturor bărbatilor de știință. Acest Wahlberg, profesor de dreptul penal, a falsificat mai multe documente vechi din arhivul universității numai din acel simplu motiv ca să facă rău prin aceasta profesorului Dr. Solomon Mayer, custodele arhivului, pe care Wahlberg nu-l putea de loc suferi. Senatul universitar și-a exprimat unanim disprețul față cu Wahlberg, care încă nu a demisionat din post, dar' e cu neputință ca el să mai rămână profesor.

Invențiune. C. I. Ionescu, silvicultor în județul Ilfov, a inventat un instrument pentru măsurarea diametrului arborilor și al creșterilor radiale, calculînd în același timp și nise table speciale. Această lucrare a fost trimisă direcției școlii forestiere din Nancy în Franța, spre a o examina.

Longevitate. Ni se scrie, că în comuna Măguri, comitatul Jocone, a reposit zilele trecute o femeie cu numele Ilina Drănda, în vîrstă de 120 de ani. Femeia a avut fericierea a-și vedea nepoții și strănepoții înaintați în vîrstă, ba după-cum ni se scrie a lăsat după sine și restrănepoți sănătoși.

Academia de științe din Paris, după cum i-se scrie „Telegraphului” din București, în ședința dela 29 Ianuarie st. n., a ascultat comunicarea făcută de eruditul profesor de chemie organică, dl C. Istrati din Bucuresci. Comunicarea aceasta este tipărită în „Comptes-Rendus Nr. 4 al academiei franceze. Obiectul comunicării este descoperirea novelor corpuri chemice, cărora eruditul chemist li-a dat numele de *francina*. Sistem mîndri — termină „Telegraphul” — de tinerii noștri profesori, care prin munca lor luminată, atrag atențiunea lumii științifice asupra universității din Bucuresci.

VARIETĂȚI.

(Un recrut cu rochie.) Un cas curios s'a produs în ziua tragerii la sorți la Sèvres. O tînără fată chemată la recrutație a tras numărul 142.

Tînăra fată era frumoasă și inscrișă în registrele stării civile ca băiat.

Eacă cum s'a făcut gresala: Domnișoara Henrietta Wilmin e născută la 21 Septemvrie 1867. Tatăl ei, care era un biet lucrător, care câștiga trei lei și ceva pe zi, nesciind decît să iscalească. În ziua născerii fiicei sale alergă vesel la primărie, însoțit de doi prieteni pentru a face cuvenita declarațiune. Se prezentă la funcționarul însărcinat cu aceasta și-i dîce:

— Oare ce să fie? — întrebă Kennedy.

— Doamne Dumnezeule! — strigă Joe.

— Ce vești?

— O trupă de Negri face asalt asupra balonului.

Într'adevăr, în depărtare cam de două leghe umblau vre-o 30 de indiviți, gesticulînd, sîrînd și săltînd în giurul sicomoriei. Cățiva se urcaser chiar pe copac, înaintînd până la crengile cele mai de sus. Primejdia părea grozavă.

— Domnul meu e pierdut, — strigă Joe.

— Înainte Joe! Fii liniștit și cu ochii siguri!

Patru miserabili zac deja la pămînt! Înainte!

Cu o iuteală extremă făcură deja o leghe, când mai dete doctorul un foc din gondolă. El nimeri un diavol mare, care începu să se urce pe funie dela ancoră. Un corp fără de viață cădî din creangă în creangă și rămase într-o înălțime de circa 20 urme dela pămînt spînzurat; mîinile și picioarele i-se legănau în vezduh.

— La dracu! — strigă Joe, oprindu-se pe un moment, — dar' de ce se mai ține bestia aceea?

— Nu împoartă, — răspunse Kennedy, — înainte, înainte!

— Dle Kennedy, — strigă ear' Joe rîdînd cu hohot, — de coadă, de coadă! O maimuță, toate-s maimuțe!

— Bine că nu-s oameni, — răspunse Kennedy, aruncându-se în mijlocul bandei spurcate.

Era o trupă de paviani, destul de periculoși, sîlbatici și cruși, dîndule boturile lor de căne o înfățișare înspăimîntătoare.

Cîteva împuscături îi aduseră îndată la resor; banda se retrase cu nise grime spurcate, lăsînd o grămadă de morți în urma sa.

Kennedy se urcă îndată pe scară, în vreme-ce Joe suindu-se pe copac, desfăcî ancora. Gondola se ridică cu el, și el intră ușor într'însa.

Cîteva minute în urmă „Victoria” se înălță în aer și se îndreptă pre lîngă un vînt moderat, spre răsărit.

— Ce mai asalt! — dîce Joe.

— Am crezut că ești atacat de indigeni.

— Spre norocire n'au fost decît maimuțe, — răspunse doctorul.

— Din depărtare nu-i mare diferența frate Samuil.

— Nici din apropiere, — dîce Joe.

— Ori-cum ar fi, vorba e, că atacul acesta de maimuțe putea să aibă urmări grele. Dacă s'ar fi frînt ancora sub neîncetatele lor sforțări, cine scie unde mă ducea vîntul.

— Ce ți-am spus d-le Kennedy!

— Avuseși dreptate Joe, dar' deși aveai dreptate, totuși ai pregătît în același timp beefsteak-ul de antilopă, vederea căruia îmi făcea deja apetit.

— Binevoiesce a inscrie sub numele de Henrietta Wilmin pe o copilă născută adimineață de nevasta mea.

— Bine, răspunde funcționarul și începu a scrie actul de naștere.

Întelegând rău însă declarațiunea lui Wilmin, inscrie în registru pe noua născută sub numele de Henric în loc de Henrietta, și îi dăte apoi actul tatălui și celor doi matori ca s-l subscrie. Acesta fără a mai ceti, îl subscriseră.

Lucrătorul muri în 1875. Fiica lui avea atunci opt ani. La 1880, secretarul băgă de samă, din întâmplare, greșala ce făcuse și făgădui d-nei Wilmin a repara greșala; dar el uită și muri lăsând-o înscrisă tot cu numele de Henric. Rudele, creșterea că secretarul și-a ținut făgăduiala, nu se mai îngrijiră de loc.

Anul acesta însă fata împlinind vârsta de 21 ani, se vădă chemată la recrutare sub numele de mai sus și pentru că nu s'a prezentat, primarul trase sorțul pentru ea și astfel căzu la Nr. 142, care o făcu să cadă în a doua parte a contingentului.

S'a făcut o cerere de rectificare a stării civile la pârchetul din Versailles, aceasta însă nu se face așa repede. Trebuesc a se face anchete peste anchete pentru a se asigura de sexul recrutului în litigiu și apoi să se dea o hotărâre de tribunal.

Se speră, că această rectificare se va face mai înainte de consiliul de revizuire. În cas contrar frumoasa Henrietta Wilmin va fi obligată a se prezenta înaintea generalului, prefectului și doctorului militar pentru a fi examinată.

(Sugrumătorii la Paris.) Sânt câteva luni de când se bagă de samă exploatarea unei bande de „sugrumători” care lucrau noaptea, pe largile ulițe, care se concentrează pe piața Italiei. Acești indivizi aruncau asupra victimei lor un fel de laț, care îl strângea de gât, apoi, trăgând cu violență sfora, o trântea la pământ și îi fura totul cu o îndemânare ne mai pomenită.

În urma acestor atentate multiple se făcure vreo 12 arestări de serviciu siguranței publice și lumea se liniști în acest cartier terorizat de sugrumători.

Dar această bandă faimoasă, sub direcțiunea unui fel de atlet, s'a mutat acum de curând într'un alt colț al Parisului, și s'a semnalat prin exploatarea identice cu acele, pe care le-am narat, în ruinele dela Bercy, și în cartierul Quinze Vignes.

Cinci persoane, care au fost victimele acestor făcături de rele, au reclamat deja. Din declarațiunile lor rezultă, că tâlharii lucrează în număr de câte trei, între ceasurile unu și două din noapte.

Ei afectează mersul și ținuta gardiștilor îmbrăcați civil, care fac rondul de noapte. Ei lasă pe trecător a merge câțiva pași înainte și apoi unul din ei se repede și aruncă lațul de gât, îl trântesc jos și-i fură tot ce are la dînsul.

Toți agenții poliției sânt puși în picioare pentru urmărirea acestor tâlhari, până acum însă căutările nu par a fi tocmai fructuoase de oare-ce nu s'a putut da de urma nici unuia.

Din public.*)

Apel.

„Ajută-te, și D-zeu te va ajuta!”

Multă hula și ocară au pus pe noi rău-voitori neamului nostru, ca să ne înfățișeze lumii ca pe nisea venituri barbare și făpturi necioplite; femeia română însă a rămas totdeauna nestinsă de defăimările lor. Străinii, cercând a îngrîi partea bărbătească, n'au găsit decât cuvinte de laudă pentru femeie. Frumseța, talentul, sîrguința, trezvia și alipirea de vatra strămoșască a femeii române au fost totdeauna obiectul de admirație pentru toți, căți au stăruit să ne cunoască. Ba mai mult. Românca-noră, care intrând în familia străină a bărbatului romanizează toată casa, astăzi a devenit proverbială.

Dela Lucreția lui Collatinus, Cornelia Grachilor și Plotina lui Traian până la mama lui Ștefan- cel-Mare și până la țeranca din coliba de astăzi, Românca ca Romana a fost paveză virtutei, mândria națiunii noastre. În puterea gîntului ei înscute, femeia română n'a păstrat până astăzi limba și caracterul nostru național.

Până astăzi da. Dar' ce va fi de aci înainte? Ce viitor se arată generațiunilor noine? Oare frumseța, talentul, sîrguința, trezvia și chiar neclintita alipire de tradițiunile străbune, sînt aceste de ajuns de a purta și mai departe lupta cea grea, lupta cea mai nouă contra moderelor porniri, ce tind a ne despoia de caracterul genetic al părinților nostri?

Nu!

Aceste nu sînt decât însușiri nobile, cu care se nase femeia română grație sîngelui său de viață aleasă. Insușirile înscute însă, lăsate în voia lor atunci, când puternice aparate sînt puse în lucrare pentru ale altera, ușor pot degenera.

Femeia română are trebuință de instrucțiune. Această instrucțiune are să fie în consonanță cu însușirile ei, să desvoalte ear' nu să vicieze virtuțile străbune. Ultimei bun nu e decât acela, care se asimilează sîngelui, ear' nu-l înveninează.

Noi toți, pe căți Dumnezeu ne-a bine-cuvîntat cu mlađite familiare, cuprîși sîntem de grije când ne gîndim la viitorul fetițelor noastre, — dacă împrigiurările de astăzi nu s'ar schimba. — Unica mîngăiere în aceste timpuri grele zace în vitalitatea neamului nostru, în firea sa răbdurie și nici oadulă neputință, ear' cu deosebire în nemărginita dărnice a Românilor, de câte-ori e să aperi limba sa și caracterul seu românesc.

De aceste idei și sentimente conduse, femeile române din Oravița — earăși femeia

— au luat în mînă cauza întemeierii unui institut român de creștere pentru fete, o idee, carea de câțiva ani se agitează în poporul nostru din ținutul acesta, și carea isvorește din adîncă simțită necesitate ce ținlice bade la inima fiecărui părinte de familie. — La o conferență ce s'a ținut în sala casinei române de aici, adunatu-s'a inteligența noastră de ambele sexe în număr aproape complet. Aici s'a luat hotărîrea unanimă ca să se înființeze o reuniune de femei române, al cărei scop măret se fie: întemeierea unui institut român pentru creșterea fetelor. Astfel am creșut mai ușor și mai curînd a ne pute vedea cu ochii, bine scîind ca nime altul ca femeia are farmecul, de a deschide inimile la orice faptă sublimă. Ear' de altă parte am dorit, ca în cadrul unei reuniuni, să li se deschidă femeilor noastre un câmp mai larg de activitate, ce cu drept cuvînt compete acestui factor însemnat în viața socială.

Toți într'un gînd și o inimă am constatat nu numai necesitatea, ci și posibilitatea realizării scopului nostru general.

Din această conferență, subscriși aleși fiind ca comitet provisor, am fost însărcinați cu îndeplinirea lucrărilor preparatoare.

Venim deci cu respectul cuvenit și cu iubire călduroasă a ruga pe tot Românul, femeie și bărbat, care se interesează de scopul indicat, să binevoiască a se inscrie în lista noastră cu propusul hotărît de a se face membru al „Reuniunii femeilor române din Oravița”.

Din conferența comitetului provisor ținută în Oravița-montană, 3/15 Ianuarie 1888.

Ana Manguica,
presidentă.

Dr. G. Vuia,
secretar.

Membrii comitetului:

D-nele: Maria Ghidui, Letița Lepa, Anastasia Bistrea, Livia Vuia. D-nii: Andrei Ghidui, Ioan Bistrea, Sim. Manguica, Ilie Trăilă, Ioan Lepa.

POSTA ULTIMĂ.

Berlin, 9 Februarie n. Cîrula faima, că se va convoca un nou congres.

Berlin, 9 Februarie n. La dîneul în onoarea dietei brandenburgiene prințul Wilhelm a ținut într'un toast: Publicul cel mare îmi impută gînduri răboinice. D-zeu mă aperi de o ușurătate criminală. Eu resping cu indignațiune o asemenea invinuire. Dar' eu sînt soldat și toți Brandenburgienii sînt soldați; de aceea sfîrșesc cu cuvintele cancelarului: „Noi Brandenburgienii ne temem numai de D-zeu și de nimic altceva pe lumea asta”.

San-Remo, 9 Februarie n. Boala principelui moștenitor german s'a înrîutățit astfel, că aji trebuie să se procedă la tracheotomie. Bramaut din Berlin și Schröter din Viena au plecat încoace.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Roma, 10 Februarie n. Regele a iscalit decretul relativ la urcarea vămurilor pe cereale dela trei la cinci franci.

San-Remo, 10 Februarie n. Dr. Bramant a făcut ieri la 4 oare 50 minute operațiune în gîtul principelui moștenitor german. În decursul operațiunii principelui nu a leșinat, n'a avut dureri, n'a pierdut sînge nici de o lingură de teă. Părea, că principelui se afla așară foarte bine, dar' nu-i e permis să vorbească și va trebui să păzească patul vreo câteva zile. Pericolul principal zace acum într'o eventuală bronchită.

Beyruth, 10 Februarie n. Între creștini și mohamedani a izbucnit un conflict serios.

Londra, 10 Februarie n. În desbateră adresei casei de sus, Salisbury a ținut, că dacă Bismarck a declarat, că eventualele evenimente în imperiul turcesc nu privesc pe Germania, atunci Germania se deosebesce în privința asta de Austria, Turcia, Italia, Franța și Anglia. Cea din urmă n'are intenția, de a se depărta de tradițiuni. Ea ține strins la interesele ce le-a afirmat în Sud-Estul Europei în decurs de trei sau patru generațiuni. Dar' el crede cu toate aceste la menținerea păcii. Interesele Angliei s'ar pute periclită numai prin o acțiune aventuroasă ori ilegală a Rusiei. Anglia posedă însă cele mai categorice și hotărîte asigurări, că Rusia n'are în vedere nici o procedere ilegală. Împăratul Alexandru, care și-a dat cuvîntul, va face tot ce va pute spre a menține păcea.

Bibliografie.

„Revista nouă” sub direcțiunea lui B. P. Hajdeu. Redactori: Barbu Ștefănescu de Vrancea, Alexandru Vlahuță și Victor Bileiurescu. Anul I, Nrul 2. Sumar: Bucea și Căpeșină, de B. P. Hajdeu. — Timoteiu Cipariu, portret — biografie, de I. Bian. — Liniște, poezie de Al. Vlahuță. — Bursierul, novelă de La Vrancea. — Spre seară, poezie de Victor Bileiurescu. — Din istoria Fanarioților, de Ionescu-Gion. — Mater dolorosa, poezie de B. P. Hajdeu. — Teatrul nostru, cronică de D. D. Racoviță. — Ilustrații-Portretul lui T. Cipariu. Portul dela Cămpulung (Cromolitografie.)

„Foia bisericească și școlastică”, organ al provinciei metropolitane greco-catolice de Alba-Iulia și Făgăraș apare de două-ori pe lună în Blaj. Anul I, Nrul 9. Sumar: Ceva despre fabula papiei Ioana, de Anonim. — Observațiuni, cu privire la raportul ce există între biserica românească greco-catolică și cea romano-catolică, de Dr. Augustin Banea. — Conferențele pastorale, de Dr. Ioan Pop. — Din pastorală după Kerschbaumer, de Tit Bud. — Partea școlastică: Ioana unei școle bune. — Industria domestică, de T. Bulcu. — Acășarul, de Dr. Victor Szmeigelszky. — Varietăți.

O mică discuție asupra armei viitoare a infanteriei de Liviu Drăgoiescu, căpitan de artilerie.

Acesta este titlul unei lucrări ce a apărut acum la Craiova asupra unei cestiuni de actualitate. Se scie într'adevăr că cestiunea armamentului și mai ales aceea a schimbării armei infanteriei preocupă toate guvernele în gradul cel mai înalt. Avantajele ce a prezentat armata turcească în ultimul nostru război, întrebunțarea armelor cu repetițiune, a pus pe tapet cestiunea înlocuirii armei de infanterie printr'o armă cu repetițiune. S'au scris până acum foarte mulți pro și contra acestei arme.

Domnul căpitan Drăgoiescu a întreprins în o broșură de 53 de pagini o discuție între armele cele mai bune, care sînt astăzi cunoscute și care sînt adoptate sau sînt în ajun de a fi adoptate de statele Europei.

După ce a arătat, care sînt avantajele și inconvenientele ce prezintă armele cu repetițiune, și le compară cu acele armelor fără repetiție, autorul se pronunță categoric asupra adoptării primului sistem și printr'acesta indică în înțelesul rînd arma *Mannlicher* (austriacă) și *Rubin* (elvețiană) și în al doilea rînd *Lebel* (franceză) și *Vetterli* (italiană); arma *Mauzer* germană o găsește dînsul ca cea mai defectuoasă.

Neutralitatea României într'un război viitor, de maiorul Gr. Crăiniceanu. București.

Apărarea Transilvaniei contra României aliate cu Rusia. Extras din publicațiunile dînrului „Revista Armatei”. București.

Studiu statistic asupra instrucției primare din județul Iași pe anii 1877—1885, de N. A. Alexandrini. București.

Noutăți musicale.

În edițiunea Gebauer din București au apărut și se află de vîndare următoarele opuri musicale:

Elisa, Polcă de Kratochvill.

În ochiul tîu cel viu, vals.

Suvenir de Braila, cântec de Ivanovici.

Fulgerul, galop de Paikert.

Hora dela Bolintin, de Ventura.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 20 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Antal Nagy din Szódó de către judecătoria reg. din Leva;

— 15 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Ioan Szmolnick din Forra de către judecătoria reg. din Geoagiu;

— 1 Martie st. n. a. c. imobilele vîduvei după Timoteiu Vujkovits din Szabadka de către tribunalul reg. de acolo;

— 25 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Ladislau Kovács din Tarcia-mică, de către judecătoria reg. din Bichiș.

Posturi vacante:

— Un post de custode de riu în Szi-azek (La rîul Sava) cu salariu anual de 400 fl. — A se adresa până în 15 Martie st. n. a. c. la ministerul lucrărilor publice în Budapesta;

— Un post de scriitor la tribunalul reg. din Biserica-Albă cu salariu anual de 500 fl. și 200 fl. bani curtiar. — A se adresa până în 9 Martie st. n. a. c. la președintele tribunalului reg. Viliam Pászti în Biserica-Albă.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 10 Februarie, 6 oare dimineața.

Observații	Diferența din preajmă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
721.1	-3.4	-16.5	-8.6 — 21.9	SV

Din feară, 8 Februarie, 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiune, atmoșf. în mm.	Temperatura după Celsius	Vîntul
Sătmăr	761.3	-15.0	N 2
Oradea-mare	761.4	-16.4	— —
Cluj	760.1	-12.3	N 1
Orșova	760.4	-13.2	S 2
Timișoara	759.9	-19.0	NV 4
Arad	760.5	-18.0	NO 2
Panciova	762.7	-17.0	O 3

Economic.

Adunarea reuniunii industriașilor din Sibiu va avea loc luni, în 13 a lunii c. la 6 oare seara. Directorul reuniunii va face împărțări asupra aranjării unei expozițiuni de lucruri și unelte industriale, care se va ține în Sibiu în 1888. Apoi va vorbi despre industria ce se desvoaltă în institutele corecționale și despre produsele acelei industrii.

Venitele vamale în Austro-Ungaria.

Din 1 Ianuarie până la finea lunii Noemvrie 1887 au încurs ca taxe vamale, pe tot felul de teren furat al Austro-Ungariei următoarele sume: 16,286.602 fl. în aur, 21,486.670 fl. în argint și 185,965 fl. în valută de bancă, contra 17,054.961 fl. în aur, 20,908.213 fl. în argint și 183,849 fl. valută de bancă tot în același timp în 1886. Venitele anului 1887 se împart astfel: în Austria 13,872.630 fl. aur, 18,732.177 fl. argint și 164,642 fl. valută de bancă; în Ungaria: 2,355.783 fl. aur, 2,618.114 argint și 19,066 fl. valută de bancă, în Bosnia și Herzegovina: 58,189 fl. aur, 36,379 argint și 2257 fl. valută de bancă.

O nouă concurență pentru comerțul nostru de lemne. Înainte de asta cu doi ani, un consorțiu din Paris sub conducerea lui Charles Götz a cumpărat întreg complexul de păduri ale cunoscutului dignitar rusesc principelui Oldenburg. La început exploatarea acestor păduri era foarte anevoioasă, atât din pricina lipsei de relațiuni de comunicațiune, cât și pentru pozițiunea înaltă și țepișă ale acestor păduri. După-ce însă consorțiu a luat cu tot dinadinsul hotărîrea, se jertfească orice sume pentru procurarea instrumentelor de lipsă la tăierea lemnului, precum și pentru crearea tuturor relațiilor de comunicațiune, a început acum a exploata pădurea și rezultatele sînt pe cât se poate numai de bune. Prețurile de cumpărare sînt așa de mici în raport cu colosalele, spese ale consorțiului, încât acest consorțiu a ajuns deja cu produsele sale a face concurență în toate părțile Europei și ale Asiei; se transportă lemne via Batum în toate direcțiunile, încât nu mai este alt consorțiu comercial, care se producă atîta. Acele păduri cumpărate sînt de o extensiune nemărginită și se vede, că lemnele din ea sînt cu mult mai bune ca ori care alt fel de lemn din întreaga Europa.

Banca națională a României. Bilanțul băncii naționale pe exercițiul 1887 închis la 31 Decemvrie trecut prezentă un beneficiu net de 2,942.815 lei.

Dacă examinăm diferitele pozițiuni a bilanțului, vedem, că stokul metalic se urcă la 70,878.879 lei contra unci emisiuni de bilete de 122,343.570 lei.

Portofoliul compus din efecte agricole, efecte comerciale excomptate, trate și remise asupra străinătății figurează în bilanț cu 18,515.315 lei contra 16,991.814 în 1886.

Avansurile pe efecte publice se urcă la 13,604.750 lei contra 13,182.218 lei în 1886.

În fine compturile curente și de valori figurează pentru 32,515.156 lei contra 24,420.996 în 1886.

Fondul de rezervă statutară se urcă dela 2,004.183 în 1886 la 2,580.078 și a cel de amortisirea al imobilelor dela 167,322, lei la 248,618 lei.

Spesele generale de 275,295 prezentă un sporu de 6758 lei, care e neînsemnat în vederea desvoltării ce au luat diferitele servicii ale băncii.

Cuponul de dividendă pe 1887 va fi deci probabilmente fixat la lei 78,15 de acțiune ceea-ce reprezintă un interes de 15,60% pe cursul nominal și pe 7,80% pe cursul actual al acțiunilor.

Acțiunile băncii sînt, în vederea dividendului, a fondului de rezervă și a desvoltării acestui institut, prea jos cuotate și această situațiune se explică prin lipsa de capitaluri disponibile în România.

Denarul lui Petru la Banca engleză. Se scrie din London: Financiele Pontificelui roman sînt aduse într'o stare destul de critică prin pierderea întreprinderilor financiare de mai înainte. Aceasta pierdere de a pătră de milion, Pontificele crede a o recăștiga prin procentele ce vor da sumele denarului sfîntului Petru depuse la banca engleză cu 3% câștig.

Prețul mărfurilor.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 8 Februarie n. s'a notat: ungureșii bîtrîni grei 49.— cr. până 51.— cr. ungureșii grei, tîneri 51.1/2 cr. până 52.1/2 cr., de mijloc 50.1/2 cr. până 51.1/2 cr., ușori 49.— cr. până 50.— cr., marfă țărănească, grea 48.1/2 cr. până 49.— cr., de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., ușoră 47.1/2 cr. până 48.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbeșci grei 47.1/2 cr. până 48.1/2 cr., transito de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., transito ușori 47.— cr. până 48.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% compenși la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 8 Febr. 1888.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grâu				
Bănățene, nou	74	—	75	—
Grâu dela Tisa	74	—	75	—
Grâu de Pesta	74	—	75	—
Grâu de Alba-regală	74	—	75	—
Grâu de Bácska	74	—	75	—
Ungurese de Nord	74	—	75	—
Sămînțe, vechi ori nou				
Socul				
Calitatea per hect.				
Prețul per 100 chilogr.				
dela	până	dela	până	
Săcăr				
Orz				
de vînat	60—72	5.60	5.70	
de bere	62—64	5.75	6.80	
Ovăs	64—66	6.90	7.60	
Cucuruz (porumb)	39—41	5.40	5.75	
bănăt.	75	5.65	5.70	
de alt soi	73	5.55	5.60	
Hrîșcă	—	6.25	7.00	
Grâu				
de primă.	7.65	7.28		
Cucuruz	5.99	6.00		
de toam.	5.99	6.00		
de primă.	5.61	5.62		
de toam.	—	—		
Produse diverse				
Socul				
Cursul				
dela	până	dela	până	
Sem. de trif.				
Lucernă ungurească	42.—	45.—		
franceză	—	—		
italiană	—	—		
roșie	42.—	46.—		
Oleu de rap.				
Oleu de in				
Uns. de porc	59.—	60.—		
Slănină	49.50	50.—		
Sîn	57.—	58.—		
Prune	31.—	32.—		
Lictar	—	—		
din Bosnia, în buți	—	—		
din Sîrbia, în buți	14.—	14.5		
slavon, nou	12.50	13.—		
bănățene	—	—		
din Ungaria	—	—		
ungureșci	—	—		
sîrbeșci	—	—		
brută	—	—		
Miere	—	—		
galbînă străcurată	—	—		
de Rosenau	118.—	119.—		
Spirit	24.25	24.50		
Droj—ute de spirit	28.—	28.50		

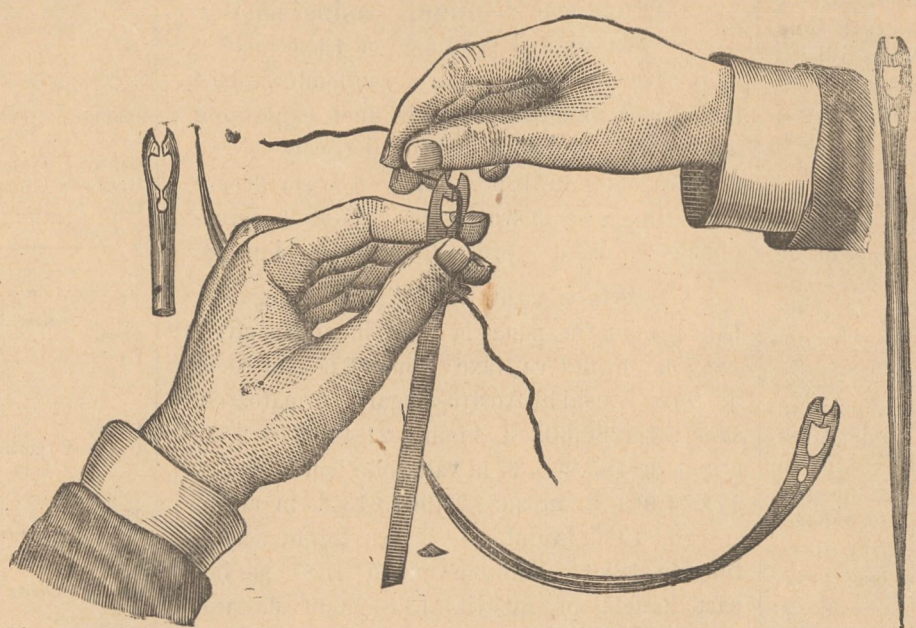
Cursul pieții din Sibiu.

din 10 Februarie st. n. 1888

Hărte monetă română	Cump.	8.30	vînd.	8.38
Lire turcesci	—	11.20	—	11.25
Imperiali	—	10.20	—	10.25
Ruble rusești	—	1.07	—	1.08

Correspondență și în limba română!

CAROL F. JICKELL,
în Sibiu. Piața mică.

CAROL F. JICKEL
în Sibiu. Piața mică.

Comandă până la 5 fl. se efectuează franco!

CAROL F. JICKELI,
în Sibiiu. Piața mică [541]

[541] 1--4

își recomandă nou asortatul sau deposit de deosebite mărfuri de ace și adică:

Nouă ace de cusut patentate cu urechi cu resort.

Petrecerea firului prin urechia acului se întâmplă, împingând firul prin crepătura așa cum arată desenul. Acest ac este indispensabil pentru toți aceia, cărora petrecerea firului prin urechia acelor comune le face greutate. Prin acest ac ori-și-cine poate petrece firul ușor numai decât și în general fără de a se mai folosi spre aceasta de ochi. Acela se întrebuințează de către orbi institutului c. r. de orbi din Viena de un an încoace cu succes.

Ac de cusut cu urechi rotunde și urechi de elipsă, dela cele mai ieftine (25 bucăți 4 cruceri) până la cele mai bune produse germane și engleze.

Ace pentru mașinile de cusut ale lui Singer, Wheber, Wilson și Hove.

Ace de împletit, ace de brodat, ace de saci, ace de sdrențe, gupile de petrecere, ace de saltea, ace de garnisare, ace de parc și ace de cojoc (nu engleze), ace de împletit de oțel și os, ace de gât, ace cu gălălie, cele mai ieftine și veritabile ace de Carlsbad. Pupile de etalagiu, ace de păză, ace de pělării, ace de siguranță, iglițe de oțel, de os ori de lemn, ace de pěr, simple și din sirmă de oțel, copecii simple, copecii de siguranță, copecii de pantaloni, copecii de ghetе, copecii de șorțuri, degetare aurii și arginții și de oțel. Resort de corsete și blausetă de linguri. Cheotoare de vestminte, de ghetе și de nasturi, roate de copiat, vîrfuri de ghetе, mașini de materie. Mai departe în cea mai bună calitate de Solingen: foarfece de dame, foarfece de brodării, foarfece de găuri de nasturi și foarfece de croitori.

Institutul tipografic

execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresce cărți de tot felul, anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Preturile moderate.

De asemenea Institutul primește în editură **cărți școlare** și în genere **cărți** menite a fi răspândite în popor, precum sunt: **povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii** scrise în stil popular și alte de asemeni.

Călimdarul Poporului

pe anul visect

1888.

Numai 20 cr. exemplarul

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Căldarul astronomic și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1888. — Regeții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Lucrarea pământului. — Bătaia lui Săn-Petru. — Pădurea miseriei. — Isvor de apă-vie de George Coșbuc. — Poezii („Soarele mire“ de S. Bodnărescu; „Pribeagul“ de Andrei Băseanu; „Kamadeva“ de M. Eminescu; Doine populare). — Anecdote populare (Țiganul hăștar; Țiganul și calul; Țiganul isteț; Țiganul păcăli). — Târgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

 Vîndătorilor se dă un rabat de **20%**.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octombrie 1887.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren de porțană	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren de porțană	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren omnibus	Tren de porțană	Tren de porțană		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de porțană		Copsa mică			2.29	4.15
Viena	11.10	7.40			București				7.30	Viena	11.10	2.—		Teiuș	1.42	11.24	3.—			Sibiu			2.29	4.15
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal				1.14	Budapesta	8.20	9.05		Alba-Iulia	2.32	12.09	4.59			Șeica mare			3.02	4.45
Szolnok	11.05	4.05	7.—	9.38	Timiș				1.45	Szolnok	11.20	12.41		Vințul de jos		12.30	4.22			Loamneș			3.46	5.26
P. Ladány	2.02	5.47	5.40	12.02	Brașov				2.32	Arad	4.10	5.45		Orăștia		1.01	4.51			Oena			4.18	5.57
Oradea mare	4.18	7.01	8.35	1.46	Feldioara	4.01			7.20	Glogovaț	2.17	4.30	6.—	Simeria (Piski)	11.—	1.32	5.18			Sibiu			4.42	6.30
Várad-Velenceze		7.11	9.12	2.01	Apatia	4.47			7.57	Györök	2.37	4.43	6.18	Deva	11.21	2.32	6.15			Sibiu			8.50	10.25
Fugyi-Vásárhely			9.22	2.08	Ágostonfalva	5.28			8.24	Pauliș	3.19	5.07	6.38	Branicea		2.52	6.35			Oena			9.17	10.49
Mező-Telegd			9.39	2.19	Homorod	5.59			8.47	Radna-Lipova	3.43	5.19	6.51	Ilia		3.23	7.02			Loamneș			9.45	11.15
Rév		7.41	10.17	2.41	Hașfalău	6.49			9.24	Conop	4.05	5.41	7.10	Gurasada		3.55	7.28			Șeica mare			10.20	11.45
Ciucia		8.10	11.36	3.24	Sighișoara	8.35			10.37	Béza		6.09	7.37	Zam		4.03	7.40			Copsa mică			10.49	12.10
Huedin			12.16	3.47	Elisabetopol	9.12			11.—	Soborșin		6.28	7.55	Soborșin		4.44	8.11			Cucerdea—Oșorhei—Regh.-săs.				
Stana			12.54	4.07	Mediaș	9.56			11.34	Zam		7.25	8.42	Béza		5.30	8.46			Cucerdea			3.22	10.20
Aghiriș	9.04		1.57	4.35	Copsa mică	10.37			12.03	Gurasada		8.01	9.12	Radna-Lipova		6.27	9.33			Cheța			3.52	10.50
Ghirbău	9.34		3.11	5.15	Micăsasa	10.59			12.18	Ilia		8.34	9.41	Pauliș	9.06	7.28	10.27	5.50		Ludoș			4.18	11.11
Nădeșel			3.40	5.37	Blaj	11.16			12.26	Branicea		8.55	9.58	Györök	9.26	7.43	10.42	6.13		M.-Bogat			4.23	11.20
Cluj		10.34	4.15	5.53	Crăciunel	11.37			12.42	Deva	1.47	9.51	10.42	Glogovaț	9.46	7.59	10.58	6.38		Cipeu-Iernut			5.—	11.57
Apahida	11.—		4.46	6.05	Teiuș	12.16			1.11	Simeria (Piski)	2.03	10.35	11.07	Arad	10.21	8.28	11.35	7.19		Kerelő-Sz.-Pál			5.15	12.12
Ghiris	12.33		4.53	6.20	Aiud	1.51			2.06	Orăștia		11.11	11.37	Szolnok	10.38	8.42	11.39	7.38		Nireșteu			5.38	12.36
Cucerdea	1.11		6.38	7.08	Vințul de sus	2.18			2.27	Șibot		11.43	12.—	Budapesta		2.32	5.12			Oșorhei			5.57	12.55
Uioara	1.18		7.36	8.08	Uioara	2.48			2.49	Vințul de jos		12.18	12.29	Viena		6.—	8.20			Reghinul-săs.			6.17	1.20
Vințul de sus	1.25		9.16	9.16	Cucerdea	2.56			2.56	Alba-Iulia	8.05	12.36	12.46	Teiuș	8.59	1.29	1.41			Reghinul-săs.			8.16	3.22
Aiud	1.46		9.16	9.16	Apahida	3.14			3.12	Teiuș										Regh.-săs.—Oșorhei—Cucerdea				
Teiuș	2.25		10.09	10.09	Ghiris	3.14			3.12											Reghinul-săs.			8.56	8.—
Crăciunel	2.50		10.19	10.19	Apahida	4.01			3.76											Oșorhei			10.45	9.49
Blaj	3.03		10.48	10.48	Cluj	5.28			5.01											Nireșteu			7.16	12.35
Micăsasa	3.35		11.55	11.55	Nădeșel	5.56			5.21											Kerelő-Sz.-Pál			7.40	12.58
Copsa mică	4.01		6.37	6.01	Ghirbău	6.87	6.01	8.—	8.36											Cipeu-Iernut			8.03	1.19
Mediaș	4.20		6.58	6.19	Aghiriș	6.58	6.19	8.—	8.36											M.-Bogat			8.37	1.49
Elisabetopol	4.55		7.14	7.14	Stana	7.14			9.02											Ludoș			8.51	2.02
Sighișoara	5.42		7.29	7.29	Huedin	7.29			9.32											Cheța			9.03	2.18
Hașfalău	6.01		7.56	7.56	Ciucia	7.56			10.11											Cucerdea			9.40	2.46
Homorod	7.27		8.18	7.12	Bucia	8.18	7.12	10.51	10.51											Simeria (Piski)—Uniedoară				
Ágostonfalva	8.03		8.58	7.41	Bratca	8.58	7.41	10.51	10.51											Simeria (Piski)				
Apatia	8.36		9.15		Reva	9.15			12.16											Cerna				
Feldioara	9.06		9.34		Rév	9.34			12.50											Uniedoară				
Brașov	9.46		9.58		Mező-Telegd	9.58	8.20	3.04	3.36											Simeria (Piski)				
Timiș	1.55		10.25		Fugyi-Vásárhely	10.25	8.46	3.04	3.36											Uniedoară—Simeria (Piski)				
Predeal	2.53		10.47		Várad-Velenceze	10.47			3.52											Uniedoară				
București	3.28		10.57		Oradea-mare	10.57			3.52											Cerna				
	9.35		11.04		P. Ladány	11.04	9.11	4.03	4.03											Simeria (Piski)				
			11.19		Szolnok	11.19	9.16	10.55	4.47											Uniedoară				
			1.55		Budapesta	1.15	10.37	1.23	7.30											Simeria (Piski)				
			2.53		Viena	3.29	12.20	3.24	5.25											Simeria (Piski)				
			3.28			6.33	2.16	7.45	10.—											Simeria (Piski)				
			9.35			2.50	8.—	6.05												Simeria (Piski)				

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă orele de noapte.

Nota: Numerii încuadrati cu linii groase înseamnă oarele de noapte.